

Forslag til Forespørgselsdebat om, hvad vi kan gøre for at afhjælpe manglen på grønlandssprogede journalister.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraatit)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Nivi Olsen for dette gode og relevante oplæg til debat.

Jeg vil lægge ud med en kritik af Naalakkersuisut. Det her indlæg skrev jeg i går. Faktum er desværre, at jeg derfor ikke kan forholde mig til et svarnotat fra Naalakkersuisut. Det har Naalakkersuisoq nemlig endnu ikke fremsendt. Det er simpelthen for dårligt. Desværre siger det en hel del om det nuværende Naalakkersuisut. Med sådanne handlinger siger Naalakkersuisut faktisk, at vi i Inatsisartut ikke er noget værd. At vi er ligegyldige. At vi ikke skal prioriteres.

Jeg vil derfor opfordre Formanden for Naalakkersuisut til at uddele en alvorlig opsang til hele sit Naalakkersuisut. Vi i Inatsisartut har krav på respekt og krav på at blive behandlet ordentligt, så vi kan passe vores arbejde. Jeg håber, at Formanden for Naalakkersuisut vil udvise styrke og indskærpe, at det er uacceptabelt at behandle Inatsisartut på denne måde.

Med det sagt, så vil jeg vende mig imod det vigtige debateme, som Demokraatits Inatsisartutmedlem Nivi Olsen her rejser.

Jeg er enig i alle hendes argumenter, og i de både kort- og langsigtede løsningsforslag, som hun nævner.

Jeg vil i stedet bruge min taletid til at påpege, at det nuværende Naalakkersuisut med sin ekstreme lukkethed forpester samarbejdet mellem journalister og politikere. Igen og igen skal vi se, høre og læse, at medlemmer af Naalakkersuisut ikke vil og ikke tør udtale sig i pressen.

Når et medlem af Naalakkersuisut endelig udtaler sig, så er det ofte på skrift, så man på den måde behændigt undgår at give journalisten mulighed for at stille opfølgende og kritiske spørgsmål. Sådan bør det ikke være. Som Naalakkersuisoq skal man turde stå på mål for sine beslutninger. Man skal forklare dem og forsvare dem over for befolkningen. De er desværre ikke tilfældet i øjeblikket.

Misforstå mig ikke; jeg kan godt forstå, at medlemmerne af Naalakkersuisut gemmer sig så meget som muligt. Jeg ville heller ikke have lyst til at forsvare en passiv og stillestående politik, der er skadelig for udviklingsmulighederne i vores land. Men det er nu en gang det, der er en af jeres pligter som medlemmer af Naalakkersuisut. Husk på, at ingen har tvunget jer til at blive Naalakkersuisoq. Hvis I ikke magter opgaven, så kan I jo bare gå af.

Med den holdning som medlemmerne af Naalakkersuisut udviser over for journalister, så kan jeg godt

forstå, hvis der er uddannede journalister som hellere vil lave noget andet end kritisk journalistik. Jeg synes, at dette er en vigtig nuance at få med i debatten.

Jeg anerkender, at det er helt i orden, at man ikke har nogen kommentarer. Jeg anerkender, at det er helt i orden, at man nogen gange ikke har tid til at svare en journalist. Og jeg anerkender, at det nogen gange er hensigtsmæssigt at svare på skrift. Problemet er, at dette bør være undtagelser. I det nuværende Naalakkersuisut er det desværre blevet det normale.

Vi skal huske på, at IA havde store løfter om mere åbenhed, da de satte sig til rette som det ledende koalitionsparti. Sandheden er desværre, at det nuværende Naalakkersuisut vil blive husket som det mest lukkede og uigennemsigtige i Grønlands historie. Det synes jeg er en stor skam for os alle og ikke mindst for vores demokrati.

På trods heraf, så vil jeg gerne sige til alle unge mennesker i vores land, at jeg altid har betragtet journalistik som et spændende og interessant fag med mange nuancer og mange muligheder. Det er en branche, hvor der altid sker noget nyt, og hvor alle dage er forskellige og med forskellige udfordringer.

Jeg vil derfor opfordre til, at flere unge mennesker med grønlandsk som modersmål vil overveje at gå i gang med en journalistuddannelse.

Vores demokrati har brug for jer. Vores land har brug for jer.

Det var Demokraatits input til debatten.